

ת"פ 52102/08/20 - מדינת ישראל נגד אריק מרמלשטיין

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 52102-08-20 מדינת ישראל נ' מרמלשטיין

בפני כבוד השופטת זהר דיבון סגל

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

באמצעות יחידת תביעות שלוחת רחובות

עוה"ד יעל גבעוני

נגד

אריק מרמלשטיין

הנאשם

באמצעות עוה"ד ירין סולאש

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

כתב האישום

1. עובר למועד הרלוונטי לכתב האישום החלו הנאשם ו-ש' ה' (להלן: המתלוננת) להתכתב באמצעות מסרונים בטלפון, לאחר היכרות דרך רשת הפייסבוק. בתאריך 16.5.2020 קבעו השניים להיפגש לראשונה, ובסמוך לשעה 21:00 אסף הנאשם את המתלוננת מביתה ביהוד, והשניים נסעו אל ביתו בנס ציונה (להלן: הבית).

2. בהמשך למתואר, עת הנאשם והמתלוננת שוהים בבית, המתלוננת ביקשה מהנאשם שישב אותה לביתה. בתגובה אמר לה הנאשם כי הוא יסיים את הסיגריה ויסיע אותה לביתה. או אז ניגש הנאשם אל המתלוננת, דחף אותה אל הספה, ורכן מעליה תוך שהוא אווז בשתי ידיו. בתגובה ביקשה המתלוננת מהנאשם שיעזוב אותה, ואולם הנאשם סירב לעשות כן. בהמשך המתלוננת ניסתה לקום מהספה, ומשלא הצליחה סטרה לנאשם בלחיו. הנאשם בתגובה סטר למתלוננת בחזרה.

3. באותן הנסיבות אמרה המתלוננת לנאשם כי היא רוצה ללכת, והנאשם בתגובה נטל את טלפון הנייד שלה מידה והשליכו לרצפה. באותן הנסיבות ניגשה המתלוננת אל דלת הבית והחלה לצעוק שהיא רוצה לצאת. או אז הוביל אותה הנאשם אל חדר השינה, דחף אותה על המיטה ואחז בידיה. המתלוננת ביקשה מהנאשם שלא ייגע בה, והנאשם שחרר את אחיזתו ממנה.

4. בעקבות מעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות בדמות שריטה באצבע ושטף דם ביד ימין.

טיעוני הצדדים לעונש

5. המאשימה בטיעוניה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, ובהם בטחונה של המתלוננת ושלולות נפשה. המאשימה סבורה כי על אף שמיוחסת לנאשם עבירת תקיפה הגורמת חבלה, יש לראות את נסיבות ביצועה כדומות וקרובות במהותן לעבירות שנעשות כלפי בת זוג. בהקשר לכך הפנתה לעובדה כי המעשים

האלימים אשר בוצעו במהלך פגישה ראשונה עם המתלוננת, הנאשם הפעיל את כוחו על המתלוננת תוך התעלמות מרצונותיה, והיא מצאה עצמה כלואה בביתו של אדם שאינה מכירה היטב, וגם כשהתחננה לצאת מהבית הנאשם מנע זאת. כל אלו, כך טענה, גרמו לפגיעה קשה בערכים המוגנים.

המאשימה עתרה לקביעת מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד לשנת מאסר, לצד רכיבי ענישה נוספים. בעמדתה תמכה בפסיקה. המאשימה זקפה לזכותו של הנאשם את גילו, נסיבותיו האישיות והעדר עבר פלילי והדגישה כי הוא ניהל את המשפט עד תום ולא לקח אחריות על מעשיו ומכאן סברה כי יש להחמיר עמו ולהשית עונש שיעביר מסר ברור לפיו למעשים מעין אלו שביצע הנאשם, יש מחיר של ממש. מטעמים אלו, כך לדברי המאשימה, ראוי להשית על הנאשם עונש מאסר בן 6 חודשים שיכול בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

6. בא כוח הנאשם בטיעונו ביקש להימנע מהרשעתו של הנאשם בדין וזאת על אף שהוא לא לקח אחריות על מעשיו וניהל הליך הוכחות עד תום. בתוך כך טען כי מדובר באירוע חריג ונקודתי שהתרחש לפני למעלה משנתיים, המעשה אינו פרי תכנון מוקדם אלא שהנאשם פעל באופן מותאם לסיטואציה אליה נקלע וזו נבעה מתקשורת לקויה ובמהלכה המתלוננת סטרה לו. עוד הפנה לחבלות שנגרמו למתלוננת שאינן ברף חומרה גבוה, בדמות שריטה קטנה וסימן אדום ביד, ויש בכך ללמד לטענתו כי הפעלת הכוח של הנאשם הייתה בעוצמה נמוכה. כמו כן, לטעמו בעת קביעת מתחם העונש ההולם יש לתת ביטוי לעובדה כי בנסיבות דומות נמנעת המאשימה מהגשת כתבי אישום וההליך עובר לטיפול יחידת ההסדרים המותנים, או לכל הפחות יש לתת לכך ביטוי בגזירת עונשו של הנאשם.

בא כוח הנאשם הוסיף וביקש להבחין בין פסק הדין עליו נסמכה המאשימה במקרה דנן, בהיותו עוסק בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה כלפי בת זוג שהיא בעלת ממד חומרה גבוה יותר והמחוקק קבע כפל עונש בצידה. כן הציג פסיקה התואמת את עתירתו העונשית. מטעמים אלו, עתר בא כוח הנאשם לקביעת מתחם עונש שמתחיל ברף התחתון באי הרשעה ושל"צ בעוד הרף העליון צריך לעמוד על מספר חודשי עבודות שירות ורכיבי ענישה נוספים.

במוקד הטיעון עמדו נסיבותיו האישיות של הנאשם והנזק שעלול להיגרם כתוצאה מהרשעתו בדין. באשר לנסיבות האישיות מנה את גילו של הנאשם, נעדר עבר פלילי, נסיבותיו האישיות מורכבות חסר עורף משפחתי תומך וחרף הקשיים התגייס לצבא, שומר על יציבות תעסוקתית, והוא בבחינת "מלח הארץ" שהסתבך באירוע מורכב. כן הוסיף ב"כ הנאשם כי מאז האירוע נותק כל קשר בין הנאשם למתלוננת ולא נפתחו נגדו תיקים נוספים. עוד הוסיף לטעון כנגד התנהלות המאשימה עת לא נענתה להחלטות בית המשפט להגיב לבקשות המקדמיות שהגיש ויצרה בכך דיונים רבים. כן נטען כי הרשעה בדין עלולה להוביל להסרתו של הנאשם ממרשם ההנדסאים ולהביא לפגיעה בלתי הפיכה במקור פרנסתו. לאור האמור ונוכח מצבו הכלכלי של הנאשם הנתמך בגפו, ביקש לבטל הרשעת הנאשם ולחילופין, להטיל מאסר מותנה, ובאשר לעונש הכלכלי ביקש להתחשב בנסיבותיו של הנאשם. מסמכים נוספים באשר למצבו הכלכלי של הנאשם הוגשו לתיק בית המשפט לאחר הטיעונים לעונש.

7. הנאשם בדברו האחרון אמר את הדברים הבאים: "אין לי יותר מידי מה להוסיף למשפט. אני מאוד מכבד ומקבל את כל מה שקורה במערכת המשפט. אין ספק שלמדתי מהמקרה ומהאירוע. למדתי שכשאיני לי היכרות עם האדם והיא אומרת שלא נעים לה זה מספיק מבחינתי לחסום איתה קשר עין. טעות שלי שניסיתי לתקשר ולדבר איתה והיו שם המון בעיות של תקשורת, ואני מפיק ולומד ואשפר את עצמי בעתיד ואני אכבד כל החלטה של בית משפט. אני מבקש מבית המשפט להתחשב במצב שלי, בחיים הפרטיים ובמי שאני".

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

8. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם זכותה של המתלוננת לכבוד, להגנה על חייה ושלמות גופה וזכותה לשלוות נפש ותחושת ביטחון.

10. בטרם אדון בפרטי המקרה הקונקרטי, תוצג פסיקה שיש בה ללמד על מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלימות וזאת ככלי עזר ושיקול בקביעת מתחם העונש הראוי. בעבירות מסוג זה אפשר למצוא מנעד רחב של עונשים המושפע בראש ובראשונה מנסיבות המקרה וחומרתו. הואיל ומדובר בעבירות אלימות של גבר כלפי אישה במהלך פגישה רומנטית ראשונה בין השניים והגם שלא מדובר בבני זוג, מצאתי כי פסקי הדין הרלבנטיים מקורם בעבירות אלימות בין בני זוג, והרציונליים העומדים בבסיסם דומים. בצד זאת מובן כי ההבדל ברף החומרה יילקח בחשבון בעת קביעת המתחם הראוי. להלן מקבץ פסקי דין אותם מצאתי כרלבנטיים:

רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2016) - המבקש הודה והורשע בתקיפת בת זוג, "דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה". בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך של עבודות שירות ועד לארבעה עשר חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. נשקלו נסיבות לקולה, הנתק שבין הנאשם למתלוננת והעדר הרשעות קודמות, ולחומרה היעדר הבעת חרטה מצד המבקש. על המבקש נגזר עונש מאסר בן שישה חודשים לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה והודגש הצורך בגינוי חריף של מעשי המבקש ועל ענישה שתהווה את חומרתם;

רע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל (13.1.2016) - המבקש הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שדחף את רעייתו, אשר כתוצאה מכך מעדה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן בעט בה הנאשם בעודה מוטלת על הרצפה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מאסר על תנאי ועד שנת מאסר בפועל. שירות המבחן המליץ על עונש מוחשי ומציב גבולות. על הנאשם הושתו חמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות לערער, תוך שנקבע כי עונשו של המבקש נמצא על הצד המקל ביחס לחומרת מעשיו;

רע"פ 6037/15 צדקה נ' מדינת ישראל (7.9.2015) - המבקש הורשע לאחר שמיעת ראיות באיומים ובתקיפה סתם בן זוג בכך שסטר לאשתו והוא נידון לחמישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, כך גם בקשת רשות לערער;

ע"פ (מרכז) 1616-12-20 פיקדו נ' מדינת ישראל (15.2.2021) - המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות איומים ותקיפה סתם - בן זוג, בכך שתפס בשערה של המתלוננת, משך אותה ובעט בה. שכנה שחזתה באירוע צעקה למערער להפסיק, ובתגובה הנאשם איים עליה. בהמשך זרק המערער טלפון לעברה של המתלוננת, תפס בידה ומשכה. נקבע מתחם עונש בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין עשרה חודשי מאסר. הושתו על המערער שישה חודשי מאסר, עליהם הופעלו במצטבר 2 מאסרים מותנים (5 חודשים, 3 חודשים), כך שנדון

לעונש מאסר בן ארבע עשר חודשים. ערעורו התקבל באופן חלקי - המאסרים המותנים הופעלו בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר שנגזר עליו, כך שישא עונש מאסר בפועל למשך אחד עשר חודשים;

עפ"ג (מרכז) 40581-08-20 אלולו נ' מדינת ישראל (17.11.2020) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של תקיפת בת זוגו. הוא סטר על פניה, וכשהתרחקה ממנו - תפס בידה ומשכה לכיוונו, הפילה ארצה והכה אותה בכל חלקי גופה. בהמשך, אחז בראשה ומשכה לכיוונו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר ועד שמונה עשרה חודשי מאסר בפועל והתחשב בגזירת העונש בעברו הפלילי של הנאשם (מעולם לא ריצה עונש מאסר), בהמלצה שלילית של שירות המבחן והוא נידון לארבעה עשר חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה;

עפ"ג (תל-אביב) 1774-05-20 ספיבק נ' מדינת ישראל (18.6.2020). הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש. התקיפה התרחשה במהלך בילוי במועדון כאשר אין היכרות מוקדמת בין הנאשם ובין המתלוננת. באותן נסיבות, עת רקדה המתלוננת על רחבת הריקודים, נצמד אליה הנאשם ונגע בגבה. בתגובה, ביקשה כי יתרחק ממנה, הנאשם הנהן בשלילה עם ראשו וירק לעבר פניה. בשלב זה, ניגשה המתלוננת לבר ודיווחה על התקרית. לפתע, הנאשם עקב אחריה עד הבר, תקף אותה שלא כדין בפניה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-15 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד ענישה נלווית ולא מצא לבטל את הרשעתו של הנאשם חרף העובדה כי לומד משפטים. הנאשם, בן 30, רווק, שהודה בפתח משפטו וחסך בזמן שיפוטי ניכר ובפרט בהעדת המתלוננת, תוך התחשבות בנסיבות חייו הלא פשוטות, מצבו הנפשי, מאמצי השיקום, שהייתו במעצר 16 ימים ולאחר מכן תקופה בתנאים מגבילים, נידון לעונש של מאסר לתקופה של 6 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות, ורכיבי ענישה נוספים. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור בחלקו וקבע כי ימי מעצרו של הנאשם ינוכו מהתקופה שנקבעה לו על ידי בית המשפט השלום לריצוי בעבודות שירות, יתר רכיבי הענישה נותרו בעינם.

עפ"ג (מרכז) 22674-12-19 אבו סלימאן נ' מדינת ישראל (25.2.2020) - המערער הורשע בהתאם להודאתו בתקיפה סתם - בן זוג, בכך שתקף את רעייתו בטבורה של עיר במספר מכות אגרופ לראשה לנגד עיניהם של עוברי אורח ושניים מילדיהם הקטינים. לאחר שהורחק על ידי עובר אורח שב ותקף את המתלוננת תפס בכתפה וידיה וחדל ממעשיו רק לאחר התערבות שוטר שהיה במקום. בית המשפט השלום עמד על עברו הפלילי המכביד והרלוונטי של הנאשם, העדר אופק שיקומי ומנגד על כך שהודה וחסך זמן שיפוטי ניכר. המערער נידון למאסר בן אחד עשר חודשים לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה;

עפ"ג (מרכז) 3328-05-15 פלוני נ' מדינת ישראל (6.9.2015) - המערער הורשע בהתאם להודאתו באיומים ובתקיפה סתם - בן זוג בכך שסטר לאשתו ואיים עליה בשתי הזדמנויות. בית המשפט דחה את עתירת ההגנה להימנע מהרשעתו של המערער. לנוכח הודאתו ונטילת האחריות, העדר עבר פלילי והליך טיפולי, הושת על המערער עונש מאסר בן שלושה חודשים לריצוי בעבודות שירות, לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה;

ת"פ 34838-02-21 מדינת ישראל נ' דוידוביץ (7.2.2022) - הנאשם הודה במסגרת הסדר דיוני והורשע בתקיפה הגורמת חבלה - בת זוג, בכך שמהלך ויכוח עם אשתו המתלוננת, סטר לה בחוזקה על לחיה וגרם לה לאדמומיות שחלפה כעבור מספר דקות. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין חודש ועד שמונה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, וגזר את עונשו של הנאשם לחודש ימים לריצוי בדרך של עבודות שירות לצד מאסר מותנה (הוצג על ידי המאשימה);

ת.פ (רחובות) 11561-05-20 מדינת ישראל נ' עסיס (13.9.2021). הנאשם ללא עבר פלילי, הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפה סתם בת זוג והיזק לרכוש במזיד. הנאשם תקף את אשתו, משך בשיערה ודחף אותה לכיוון קיר החדר. כתוצאה ממעשיו נפלה המתלוננת. לאחר מכן, דחף אותה משך ברגליה, הצמידה לקיר וחנק אותה. נקבע על ידי מותב זה, מתחם עונש הולם כנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד לשנת מאסר ונגזר על הנאשם עונש מאסר בן 5 חודשים לריצוי בעבודות שירות ורכיבי ענישה נוספים;

ת"פ (תל-אביב) 18207-01-19 מדינת ישראל נ' פלוני (8.6.2020) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בת זוג. בכך שאחז בחוזקה בידה של המתלוננת והכה בה באמצעות ידיו לעבר לחיה השמאלית. כתוצאה מהתקיפה נגרם למתלוננת סימן כחול במרפק היד וסימן כחול בלחיה. בית המשפט קבע מתחם עונש כנע בין מאסר על תנאי לצד צו של"צ ועד ל-12 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט גזר על הנאשם, בן 45, שהודה בפתח משפטו וחסך בזמן שיפוטי ניכר ובהעדת המתלוננת, בעל עבר פלילי הכולל שתי הרשעות קודמות שאחת רלוונטית לעניינו, תוך התחשבות בנסיבות חייו האישיות, העובדה כי שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו לאור שלילת הנזקקות הטיפולית, עונש של מאסר בן 5 חודשים בניכוי ימי מעצרו, שירוצו בדרך של עבודות שירות, לצד מע"ת.

ת"פ (ראשל"צ) 18575-07-19 מדינת ישראל נ' פלוני (26.01.2020) - הנאשם (נעדר הרשעות קודמות) הורשע על פי הודאתו בתקיפת בת זוגו ובהפרת הוראה חוקית בכך שסטר על לחיה של המתלוננת, היכה אותה במכות על ראשה ותפסה בשערה ובצווארה. בהמשך, בעודו תחת תנאים מגבילים שכללו הרחקה מן המתלוננת ואיסור יצירת קשר, הגיע הנאשם לביתו (שם שהתה המתלוננת) וסירב לעזוב את המקום. נקבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות לבין עשרה חודשי מאסר בפועל, ונגזר על הנאשם עונש מאסר בן חמישה חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות לצד רכבי ענישה נוספים;

ת"פ (תל-אביב) 53281-05-18 מדינת ישראל נ' פלוני (25.12.2019) - הנאשם הורשע עפ"י הודאתו, בעבירות של איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג. במהלך ויכוח שהתגלע ביניהם, איים הנאשם על המתלוננת. למחרת היום ובהמשך לוויכוח, דחף הנאשם בחוזקה את הדלת, המתלוננת נבהלה וסברה כי הנאשם עומד לתקוף אותה, ומשכך החלה לצעוק והשליכה לעברו קופסת תפירה אשר פגעה בו. בתגובה סטר בפניה וגרם לה חבלה בדמות שריטה בפניה. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם בין מאסר מותנה לצד צו של"צ ועד למאסר של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית. בית המשפט גזר על הנאשם, בן 72, אב ל-2 בנות, שהודה בפתח משפטו, שחסך בזמן שיפוטי ניכר ובהעדת המתלוננת, בעל עבר פלילי הכולל 11 הרשעות קודמות ישנות, ששיתף פעולה בטיפול ומסר דגימות שתן נקיות משרידי סם, עונש של מאסר לתקופה בת 45 ימים שירוצה בדרך של עבודות שירות, לצד מע"ת וצו מבחן;

ת.פ (ראשל"צ) 15864-11-16 מדינת ישראל נ' חלפון (22.1.2019) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בשלושה אישומים שבכל אחד מהם יוחסה לו עבירת תקיפת בת זוג. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם עונש מאסר בן ארבעה חודשים לצד רכיבי ענישה נוספים;

11. לרשימה זו אצרף את פסקי הדין אליהם הפנה בא כוח הנאשם: ת.פ 51687-02-14 מדינת ישראל נ' פלוני (6.7.2015) אך פסק הדין אינו תומך בעתירת ההגנה לביטול ההרשעה; ת.פ 57928-02-14 מדינת ישראל נ' דרעי (26.12.2016) - פסק הדין אינו תומך בעתירת ההגנה בו נקבע מתחם ענישה שמתחיל במספר חודשי מאסר בעבודות שירות וממילא הוא עוסק במקרה חריג בו הוארך מאסר מותנה; ת.פ 2196-11-11 מדינת ישראל נ'

ספאשווילי (23.2.2015); ת.פ 4987-03-19 מדינת ישראל נ' אברהם (12.7.2020).

12. להשלמת הפרק העוסק במדיניות הענישה הנהוגה, עיינתי בעפ"ג 627-05-21 חכמוב נ' מדינת ישראל (12.9.2021), אך אין בו כדי לסייע להגנה. הנאשם שם הורשע לאחר ניהול הליך הוכחות בתקיפתה של מי שהייתה חברתו אך לא בת זוגו, נקבע מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל והוא נידון למספר חודשי עבודות שירות. בערעור הוקל העונש אך ורק מהטעם כי הוצע לנאשם הסדר מותנה, והוא סרב. בית המשפט המחוזי קבע כי במצב דברים בו הוצע לנאשם הסדר מותנה, המאשימה לא תוכל לעתור לעונש מאסר וגם לא בדרך של עבודות שירות. אין זהו המקרה שבפניי, יחידת ההסדרים המותנים בחנה את נסיבות מקרה דנן ומצאה כי הוא אינו מתאים להתברר בדרך של הסדר מותנה וראוי לעתור לעונש מאסר ולו בדרך של עבודות שירות. ובצדק. בהתאמה, לא מצאתי בעובדה כי תיקים אחרים בהם נחקרו חשודים בתקיפה הגורמת חבלה של ממש הסתיים ההליך בהסדר מותנה כדי להשפיע על קביעת המתחם. לא די בזוהר העבירות הנחקרות, אלא שיש שוני בנסיבות ביצוע העבירה. כפי העולה מהכרעת הדין, נסיבות ביצוע העבירה כאן חריגות בחומרתם, ובצדק לטעמי לא מצאה היחידה להסדרים מותנים להציע לנאשם לסיים את ההליך בהסדר מותנה.

13. ועתה לבחינת העבירה בנסיבותיה. הנאשם פגע במתלוננת אותה הכיר היכרות שטחית דרך הרשתות החברתיות. הפגיעה התרחשה במהלך פגישה רומנטית ראשונה שהתרחשה בדלת אמות ביתו של הנאשם ובמקום סמוי מן העין. אמנם לא מדובר באירוע שהוא פרי תכנון מוקדם, אך לא מדובר באירוע קצר מועד, אלא אירוע אלים מרובה פרטים. אזכיר, המתלוננת ביקשה מהנאשם כי ישיב אותה לביתה, הוא בתגובה אמר כי יעשה רק לאחר שיסיים לעשן. לאחר מכן, ניגש הנאשם אל המתלוננת, דחף אותה אל הספה, ורכן מעליה תוך שהוא אווז בשתי ידיה. בתגובה ביקשה המתלוננת מהנאשם שיעזוב אותה, ואולם הנאשם סירב לעשות כן. על מנת להיחלץ מאחיזתו סטרה לנאשם והאחרון בתגובה סטר לה. גם לאחר הפעם השנייה בה ביקשה המתלוננת לסיים את המפגש עמו, לא נענה לבקשותיה ונטל ממנה את יכולת הבחירה והשליטה במעשיה, הוא מנע ממנה את היציאה מביתו באופן פיזי, לקח את הטלפון הנייד שלה והותיר אותה תלויה בחסדיו והיא החלה צועקת לעזרה. אחר כל אלו, החמיר הנאשם לעשות כאשר הוביל את המתלוננת אל חדר השינה, דחף אותה על המיטה ואחז בידיה. לנאשם הייתה שליטה מלאה על מעשיו והוא היה מודע לכך שהמתלוננת אינה רוצה בקרבתו, והייתה לו ההזדמנות לחדול ממעשיו הרעים, אך הוא בחר להתעלם מרצונותיה והפעיל כוחו עליה ובכך פגע בזכותה היסודית של המתלוננת לכבוד ולאוטונומיה ולשלמות גופה.

14. נכון כי המעשה האלים לא גרם לתוצאה חבלתית קשה והמתלוננת לא נזקקה לטיפול רפואי, אך אין להקל ראש בחומרת הנזק שגרם הנאשם. הפגיעה אינה מתמצת בפגיעה בגוף אלא שעיקר הפגיעה היא בתחושת המוגנות והביטחון. אין צורך להעריך או לשער את הפגיעה במתלוננת שכן זו העידה בבית המשפט בשלב שמיעת הראיות ובאומץ רב. בתוך כך תיארה כיצד מצאה את עצמה ב"דייט מהגיהנום", היא תיארה את ההפתעה המוחלטת ממעשיו של הנאשם, את חוסר היכולת להתכונן או להישמר מפני התקיפה. אפשר היה להתרשם מהפחד שאחז בה והחשש ממה עלול לעשות הנאשם שאותו אינה מכירה היטב וחוסר האונים שחוותה בזמן שהחזיק אותה בביתו בניגוד לרצונה ומנע ממנה גישה לטלפון. כך לדוגמה סיפרה כי צעקה לעזרה מתוך המחשבה שרק כך יחדל הנאשם ממעשיו ויניח לה לנפשה. וכלשונה: "כל הזמן אמר לי שאפסיק לצעוק וארגע ואני צעקתי לו שיעזוב אותי שלא יגע בי, באיזה זכות הוא נוגע בי בניגוד לרצוני. ואז הוא פשוט שחרר אותי ואמר שהוא ייקח אותי הביתה רק שאני אירגע ואפסיק לצעוק" (הכרעת הדין עמ' 6). כפי שקבעתי בהכרעת הדין, מדובר באירוע טראומטי עבור נפגעת העבירה שהותיר אותותיו, ודומה כי אין צורך להכביר מילים על כך שנזק נפשי שכזה לא נמחה באחת וההשלכות הרגשיות הן לטווח ארוך ולרוב סמויות מהעין.

15. בניגוד להגנה, אינני סבורה כי בעת קביעת מתחם העונש יש לתת ביטוי לעובדה כי קורבן האלימות סטרה לנאשם. זכותה של המתלוננת להגן על גופה ואין בכך מאום לחובתה. ואין לי אלה להפנות להכרעת הדין: "המתלוננת סטרה לנאשם בתגובה למעשיו. הנאשם ניגש אליה, דחף אותה אל הספה, רכן מעליה תוך שהוא אווז בשתי ידיה. המתלוננת בתגובה ביקשה מהנאשם שיעזוב אותה, ואולם הוא סירב לעשות כן. רק אז ועל מנת להדוף את הנאשם סטרה לו. מדובר במעשה סביר מידתי ומידי שנועד להדוף את הנאשם מפני תקיפה".

16. קשה להלום כי גם כיום עדיין רווחת התופעה של אלימות נגד נשים, תוך ניצול פערי כוחות פיזיים. קשה להלום מצב בו בפגישה רומנטית ראשונה מוצאת עצמה אישה מותקפת על ידי גבר רק משום שביקשה לסיים את המפגש תוך התעלמות מוחלטת מכוונותיה ורצונותיה. על מתחם העונש לשקף את הסלידה והחומרה שמייחסת החברה למעשים כאלה לצד הכרה בעוול ובנזק הנפשי או הפיזי שנגרם לנפגעת העבירה. ולמען הסר ספק הנאשם נותן את הדין בגין העבירה בה הורשע, אך במנעד הרלבנטי בהתאם לנסיבות המקרה על ייחודיותו וחומרתו, ובהינתן המקובץ, הרף התחתון של מתחם העונש ההולם אינו יכול להתחיל במאסר מותנה.

17. לאור כל האמור, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע מתחם העונש ההולם כנע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים.

גזירת העונש המתאים לנאשם

18. לא מצאתי כי קיימים שיקולים לסטייה מהמתחם לקולה או לחומרה, ולא מצאתי כי אפשר להימנע מהרשעתו של הנאשם, לפיכך, יש לקבוע עונשו של הנאשם בתוך המתחם תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40(א) לחוק העונשין).

19. אך טרם אפרט את הנסיבות שהובאו בחשבון, יצוין כי לאחר שימוע הכרעת הדין ביקשה ההגנה כי טרם הטיעון לעונש יתקבל תסקיר מטעם שירות מבחן אשר יפרוט בפני בית המשפט את נסיבותיו האישיות של הנאשם וכן ייבחן את שאלת ההרשעה. הבקשה נשמעה גם בטיעונים לעונש, ולא מצאתי לקבלה.

20. אין לנאשם זכות קנויה כי יערך תסקיר בעניינו לבטח אין כל הצדקה לעשות כן, לאחר שניתנה הכרעת הדין וכאשר הנאשם אינו מקבל אחריות למעשיו, מחזיק בעמדה קורבנית ומבחינתו האשם רובץ לפתחה של המתלוננת (רע"פ 5216/20 עלקם נ' מדינת ישראל (06.08.2020), רע"פ 8722/15 תבנאס נ' מדינת ישראל (21.12.2015)). אמנם בדברו האחרון ישנה הגמשה מסוימת בעמדתו של הנאשם אשר מסר כי הוא למד מהמקרה, אך לא התרשמתי כי דברים אלו נובעים מהבנה או הפנמה של הפסול במעשיו, אלא מהלחץ המשפטי ומהחשש מתוצאות המשפט. גם בדברו האחרון של הנאשם הוא שב וטען כי "טעות שלי שניסיתי לתקשר איתה ולדבר איתה, והיו שם המון בעיות של תקשורת". גם בדברו האחרון הנאשם לא הביע אמפתיה למצבה של המתלוננת או לפגיעה הקשה בה כמו גם למחיר הכבד אותו שילמה במתן העדות לפניי.

21. ועל מנת להסיר כל ספק מעל הפרק אומר כי גם בהנחה שהיה מונח בפני היום תסקיר שבסופו המלצה להימנע מהרשעה, אינני סבורה כי עניינו של הנאשם נופל לגדר החריגים שבחריגים המצדיקים הימנעות מהרשעה בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה. אזכיר, ככלל, עת הוכחה אשמתו של נאשם, האחרון יורשע בדין. במקרים חריגים בהם נמצא יחס שאינו סביר בין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אפשר שלא יורשע.

22. מאחורי כלל זה עומד הצורך להעביר מסר של הרתעת היחיד והרבים, לשקף את הפסול שבמעשה העבירה בעיני החברה ולאפשר הטלת ענישה ראויה. עם זאת, ברי כי הענישה לעולם אינדיבידואלית ועל בית המשפט לבחון את נסיבות המקרה לגופו, כמו גם את נסיבותיו האישיות של כל נאשם הנקרא לתת הדין בפניו. החלטה לסיים את ההליך ללא הרשעה מותנית בהתקיימותם של שני תנאים מצטברים: הראשון - סוג העבירה בנסיבותיה מאפשר ביטול ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה נוספים. השני - ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם. על הנאשם הנטל להצביע על פגיעה קשה וקונקרטיה בסיכויי שיקומו ועליו לבסס פגיעה זו בראיות (ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (להלן: עניין כתב)).

23. אמנם סוג העבירה בה הורשע הנאשם, עשויה לאפשר במקרים מסוימים הימנעות מהרשעה. דא עקא, נסיבות ביצוע העבירה כאן חריגות בחומרתן והפגיעה בערכים המוגנים אינה נמוכה ועל כך עמדתי באריכות בהכרעת הדין וגם בפרק העוסק בקביעת מתחם העונש ההולם. על אף שאני נכונה לצאת מנקודת הנחה כי עשויה להיות פגיעה קונקרטיה בעתידו המקצועי של הנאשם שהרי במקרה הפרטני, הימנעות מהרשעה עשויה לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה נוספים והמקרה אינו עומד בתנאי הראשון.

24. בבחינת למעלה מן הצורך, עיינתי בפסקי הדין אליהם הפנה בא כוח הנאשם אשר עסקו בביטול הרשעתם של נאשמים בעבירות דומות (ת.פ. 56272-05-14 מדינת ישראל נ' פלוני (18.1.2016)). אך לא מצאתי כי יש באלו לשנות ממסקנתי. אכן קיימים מקרים בהם בוטלה הרשעה, בהינתן הודיה, לקיחת אחריות, שילוב בהליך טיפולי וכיוצא בזה. במובן זה הבחינה היא לעולם אינדיבידואלית, אלא שהמקרה כאן אינו עונה על תנאים אלו ואינו מתאים לביטול הרשעה.

25. ועתה לבחינת השיקולים שהובאו בחשבון באשר לקביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש : הנאשם יליד 1991, נמצא בזוגיות. הנאשם הוא בן יחיד שעלה בגיל שנה לארץ יחד עם הוריו אשר התגרשו בסמוך לעלייה, גדל ללא דמות אב ותמך באמו המוכרת כפגועת נפש והוא מונה כאפוטרופוס בצו בית משפט (נ/1, נ/2). הנאשם שירת שירות מלא, תחילה כמכונאי מסוקים ובהמשך התנדב לחי"ר בחטיבת הנח"ל והפך מצטיין גדודי (נ/3), בשחרורו עבד כמאבטח ברשות המיסים, למד תואר הנדסאי והתנדב בכפר הילדים בו גדל (נ/4). כן לקחתי בחשבון את מצבו הכלכלי של הנאשם כפי שמשתקף במסמכים שהוגשו לתיק בית המשפט לאחר הטיעון לעונש. אין לחובת הנאשם עבר פלילי, מיום ביצוע העבירה חלפו כשנתיים ואין טענה נגד הנאשם בפרק זמן זה.

26. ניהול המשפט לא יזקף לחובת הנאשם שכן זכותו לנהל את ההליך כראות עיניו, אך הנאשם לא זכאי, כמובן, להקלה הניתנת למי שמודה במיוחס לו, מביע חרטה, לוקח אחריות וחוסך מזמנם של העדים ומזמנו של בית המשפט.

27. מעשיו של הנאשם ראויים לענישה שיהא בה כדי להלום את חומרתם, להמחיש לנאשם את משמעותם והפסול במעשיו ולהרתיעו מפני חזרה על מעשיו. גבר אשר הרים יד על אישה, גם אם היא אינה בת זוגו, ראוי שהחברה תשיב לו כגמולו ובענישה ממשית, מוחשית ומרתיעה. ואולם לנוכח טיעונים רלוונטיים שהוצגו לצד מסמכים מתאימים, יש לתת את הדעת לפגיעה הקשה הצפויה לנאשם מן העונש, שזוהי לו הסתבכותו היחידה בפלילים ומכאן לא אמצה עמו

את הדין.

תוצאה

1. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 5 חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות הדעת הממונה מיום 23.3.2022; הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 23.5.22 במשרדי הממונה במפקדת מחוז מרכז.
- ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג פשע;
- ג. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות מסוג עוון לרבות איומים;
- ד. קנס בסך 1,000 ₪ אשר ישולם לא יאוחר מיום 1.7.22;
- ה. פיצוי בסך 2,500 ₪ למתלוננת - ע.ת 1 הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד לא יאוחר מיום 1.7.22.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק.

ניתן צו כללי למוצגים.

ניתן היום, י' ניסן תשפ"ב, 11 אפריל 2022, במעמד הצדדים.